

60 χρόνια από την κοίμηση του Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού

/ [Editorial](#) / [Αφιέρωμα στον Όσιο Ιωσήφ Ησυχαστή](#)

[Νικόλαος Κόϊος, Αν. Καθηγητής Τμήματος Θεολογίας Α.Π.Θ., συντονιστής Περιεχομένου Πεμπτουσίας](#)

Ο εικοστός αιώνας ήταν ο αιώνας των κοσμογονικών αλλαγών στο παγκόσμιο κοινωνικό, οικονομικό, επιστημονικό, τεχνολογικό και κοινωνικό γίγνεσθαι. Τον χαρακτήρισαν οι δύο φονικότεροι πόλεμοι στην ιστορία της ανθρωπότητας, οι οποίοι άλλαξαν τον χάρτη της Γης. Σημαντικές προσωπικότητες διαδραμάτισαν καθοριστικούς ρόλους για τα πεπρωμένα της ανθρωπότητας, τέτοιους που τους προσέδωσαν μεγάλη φήμη, αρνητική ή θετική.

Στα μέσα αυτής της πολυτάραχης και τόσο ανατρεπτικής περιόδου γεννήθηκε, έζησε και πέθανε ένας άνθρωπος του οποίου η προσωπικότητα ελάχιστα θα μπορούσε να απασχολήσει τους μελετητές και αναλυτές των γεγονότων που γέννησαν την σημερινή εποχή. Στον χώρο όμως του Πνεύματος η παρουσία του έμελλε να σημαδέψει ανεξίτηλα την γενεά εκείνη, η οποία κόντρα στο ρεύμα της

ηδονοθηρίας και του καταναλωτισμού, το οποίο συνήθως ακολουθεί μετά από περιόδους πολέμων και καταπιέσεων, αναζητούσε τον δρόμο προς την Αληθινή Ζωή.

Πέρασαν 60 έτη από την κοίμηση του οσίου Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού ή Σπηλαιώτου (1897-1959) και οι πνευματικοί του βλαστοί ανέρχονται σε πολλές εκατοντάδες, ίσως και χιλιάδες. Ένας άσημος γόνος μιας φτωχής και ταλαιπωρημένης νησιωτικής οικογένειας αισθάνεται στην καρδιά του την κλήση του Θεού, να Τον αγαπήσει εις τέλος και ανταποκρίνεται. Κατά τον χαρακτηρισμό του μαρτυρικός απαχθέντος επισκόπου Χαλεπίου Παύλου, καθίσταται ένας «ζητιάνος του Πνεύματος». Παίρνει την απόφαση και αναζητά ως μανικός κυνηγός θησαυρών τον πολύτιμο μαργαρίτη και δεν κάνει ούτε ένα βήμα πίσω στην αναζήτησή του, σύμφωνα με τον φοβερό εκείνο ευαγγελικό λόγο: “ουδείς επιβαλών την χείρα αυτού επ’ άροτρον και βλέπων εις τα οπίσω εύθετός εστιν εις την Βασιλείαν του Θεού” .

Το δικό του πνευματικό άροτρο οργώνει την τραχιά αγιορειτική γη από τις υπώρειες του Άθωνος, έως τους κρημνούς της Μικράς Αγίας Άννας και τα μικρά σπήλαια της Νέας Σκήτης αγιάζοντας μέσα από μύριους κόπους και πειρασμούς τον ίδιο, τα πνευματικά του τέκνα και τους τόπους από όπου διέρχεται.

Αναγεννά πνευματικά μία ολόκληρη γενεά. Αγωνίζεται σκληρά εναντίον των παθών, διάγει έντονη μυστηριακή ζωή, λαμβάνει το χάρισμα της νοεράς προσευχής, αποσύρεται σε μέρη ησυχαστικά και απόμακρα, δεν θεωρεί όμως τον αγιασμό ως ατομικό κατόρθωμα, ζει εν κοινωνία με άλλους συναγωνιστές,

υποτάσσεται, διδάσκει, καθοδηγεί, αλληλογραφεί. Ο λόγος του είναι λόγος βιωματικός από την εμπειρία της Θείας Χάριτος, λόγος γλυκός αφ' ενός, αλλά και ως εξουσίαν έχων αφ' ετέρου. Ο λόγος του δημιουργεί την αίσθηση της βεβαιότητας ότι δεν προέρχεται από κάποιον απλά πεφωτισμένο, αλλά από έναν αληθινά απλανή οδηγό.

Τα εξήντα έτη από της κοιμήσεώς του είναι ως η μέρα η εχθές σε όλο το αγιορειτικό στερέωμα. Παλαιότεροι και νεώτεροι Αγιορείτες Πατέρες, αλλά και κληρικοί στον κόσμο και λαϊκοί, αναφέρονται στο πρόσωπο και την πνευματική του παρακαταθήκη με τόση ενάργεια, που δίδεται η εντύπωση ότι έφυγε από κοντά μας πριν από ελάχιστο χρόνο. Προ δεκαπενταετίας διοργανώθηκε διορθόδοξο συνέδριο που ανέδειξε πτυχές της διδασκαλίας και της προσωπικότητάς του. Ωστόσο ο πνευματικός πλούτος που άφησε είναι ανεξάντλητος, καθώς καρποφορεί στα πρόσωπα των πνευματικών του εκγόνων. Γι' αυτό και κάθε αναφορά σε αυτόν συντελεί στην αναζωπύρωση του πνεύματος κάθε ανθρώπου που αναζητά την ελευθερία από τα δεσμά του αιώνας τούτου.

Η Ιερά Μεγίστη Μονή του Βατοπαιδίου, ως γνήσιο πνευματικό βλάστημα από την ρίζα του Γέροντος Ιωσήφ του Ησυχαστού, επανειλημμένα ασχολήθηκε με συνέδρια, εκδόσεις και εκδηλώσεις στη μνήμη του, αποδίδοντας την οφειλόμενη τιμή διά της μεταδόσεως του αυθεντικού πνευματικού του λόγου με κάθε πρόσφορο τρόπο, αλλά με τον ανάλογο σεβασμό που του αξίζει.

Μέσα σε αυτό το πνεύμα η Πεμπτουσία, η οποία στηρίζεται πνευματικά και υλικά από την εν λόγω Μονή, ξεκινά ένα μεγάλο αφιέρωμα στον Γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή με κείμενα και συνεντεύξεις με σκοπό την πνευματική ωφέλεια των επισκεπτών της, αλλά και κάθε ψυχής η οποία μέσα από τον νέο άμβωνα του ψηφιακού οικοσυστήματος αναζητά αυθεντικό λόγο ζωής. Κατάληξη του αφιερώματος αυτού θα είναι η παρουσίαση της νέας εκδόσεως των εκατόν τριάντα τριών αυτογράφων επιστολών του οσίου Γέροντος, οι οποίες τα τελευταία χρόνια θησαυρίζονται στο αρχείο της Μονής.

Ευχόμαστε ο δυνατός σπόρος του Γέροντος να καρποφορήσει στην καρδιά και το πρόσωπο κάθε ψυχής που θα αφιερώσει από το υστέρημα του χρόνου της στην μελέτη του έργου και της πνευματικής διαθήκης που μας άφησε.

Ας έχουμε την ευχή του!

<http://bit.ly/2ZdPA2e>